

בית הבחירה

עלון חודשי לבני תורה הספרדים המקורבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון כא + אדר תשפ"ו

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

לב העולם

סוד מרדכי ואסתר

מלב אל לב

בא נפתח את זה

תפילה, נעליים ושמחה שאין לה גבול!

השבוע עברתי באחד הבקרים חוויה מכוננת ומיוחדת בפשוטה. תחילתה התשה ועצבים, וסופה רגע מיוחד של קרבה לה'.

בוקר שגרתי ורגיל למשעי. השעון המעורר מצלצל. ניגון נרגש של "ויהי רחמיך" מתגלגל ובוקע מהפלאפון אל חלל החדר. נטילת ידיים, דקות ספורות של התארגנות, והנה מגיע הרגע הפשוט הזה - נעילת הנעליים וקשירתן במהירות הבזק.

אני ניגש לפינת החדר - ואינן. נו... אולי בסלון? גם לא. מפלס המתח בלב מתחיל לעלות; בבוקר כל דקה היא קריטית, ובעיר הקטנה שלי, באין מבחר גדול של מניינים, יש לכך משמעות מיידי: דקה נוספת של שיטוט ותעויה שווה להפסד משמעותי של מספר אמנים הגונים.

עשרות המטרים של ביתנו הקטן נסרקים שוב ושוב. תפילה מעומקא דלכא נזעקת מפי. גם אמירת "אמר רבי בנימין..." נלחשת במונטוניות הידועה של מחפשי האבדות. אפילו מחשבות איזמות על אופציה של יציאה עם קרוקס בצבע אפור לבית הכנסת החלו לטפס אל מרומי הלב. ריבונו של עולם, מה עושים?

ואז, לפתע, עיני נחו עליהן. שחורות ודוממות, עמדו להן נעלי בתוך... עגלת הקניות. ד"ש חמה ומתוקה מכך שיש כאן עוד אנשים בבית הזה, ברוך ה', כאלו שעבורם זוג נעליים של אבא אינו "חפץ להליכה", אלא מטען יקר להובלה בעגלה.

ברגע אחד, כל המתח התפוגג. הכעס על הדקות האבודות והלחץ מהמניין התחלפו בתחושה של הודיה. הבנתי באותו רגע ששום דבר אינו מובן מאליו: לא הבית החי הזה, לא הנעליים, ולא הזכות לקום בבוקר לעוד תפילת שחרית, טלית ותפילין.

פנימיות העניינים - מדובר על מדרגותיהם השונות של עובדי השם.

הניגוד בתחושות שיש בין הקבוצה של 'דרי מעלה' לקבוצה של 'דרי מטה', בא לביטוי בתיאור המוזכר בקדושת "כתר" שאנחנו אומרים כל שבת בתפילת מוסף.

"כבודו מלא עולם" ומשרתי שואלים זה לזה "איה מקום כבודו".

מצד אחד, "כבודו מלא עולם". זאת אומרת שבכל מקום רואים ומרגישים את כבוד השם. ומצד שני, ישנה תחושה של "איה מקום כבודו", הסתר פנים שלא רואים בו את כבוד השם. כיצד מסתדרים יחד שתי הבנות שכאלה?

התשובה היא, שבאמת דרי מעלה הם אלו שמרגישים את כבוד השם וקרבת השם. ולעומתם, דרי מטה מדשדשים כל הזמן בתחושה של איה מקום כבודו, היכן נמצא השם יתברך? וכמה אני רחוק עדין ממנו...

דרי מעלה ודרי מטה

מלמד רבי נחמן, שבאמת לאמתה החלוקה של התחושות הללו צריכה להיות ההפך.

"דרי מעלה", צריכים לשנן את המלים: "איה מקום כבודו". כלומר, הלא עדיין יש לי דרך ארוכה להתקרב באמת להשם, כי כלפי גדולת השם עדיין לא התחלתי בכלל...

לעומתם "דרי מטה" שמרגישים כל כך רחוקים ודחויים, צריכים לשנן לעצמם את הפסוק: "מלא כל הארץ כבודו", כלומר: הקדוש ברוך הוא נמצא עמי כאן במקום הנמוך. שומע כל מילה שלי ומלווה אותי לאורך כל ההתקדמות שלי, שהרי מלא כל הארץ כבודו, גם במקום הנמוך ביותר. בארציות.

מרדכי ואסתר מייצגים את שתי המדרגות הללו. מרדכי מבטא את מדרגתם של דרי מעלה, כי מרדכי מלשון מרות ושררה, ושושן נשמתו היה גבוה מאד (על פי שער הכוונות, פורים, דרוש א), ולעומתו אסתר מייצגת את עולמם של 'דרי מטה', שהחיים שלהם מלאים בהסתר פנים.

מרדכי חווה קרבת השם בידיעות נרחבות בתורה, וכביכול 'הולך לו' טוב בחייה, אבל הוא משנן לעצמו שעדיין הוא בהתחלה. הוא מזכיר לעצמו בכל עת שעבודת השם שלו עדיין לא בשלמות, וכל התחושות הנפלאות הללו הן רק 'ריח' של עבודת השם. הדבר נרמז בשם מרדכי שמרומז בתורה בפסוק "מר דרוו" (שמות ל). ריח טוב.

אסתר לעומתו מייצגת טיפוסים שהחיים שלהם רוויים בתחושות של רחוק, וכמו שהזכירה אסתר בתפילתה "אלי אלי למה עזבתני" (תהלים כב), היא נלקחת לבית צלמים ונשאת בעל כורחה לאחשוורוש. ובתוך כל ההסתר פנים הזה אומר בורא עולם: "ואנכי הסתר אסתיר פני" (דברים לא, יח), עם כל ההסתרה הזאת - יש כאן אנכי. כי באמת מלא כל הארץ כבודו, אני עמך בתוך ההסתרה הזאת.

בהתבוננות שניה, לכל אחד ואחד מאיתנו, ישנן תקופות שמכונות 'דרי מעלה', וישנן תקופות שמכונות 'דרי מטה'. לפעמים אנחנו בתפקיד של 'מרדכי', ולפעמים בתפקיד של 'אסתר'. אם נצליח לשלב בין התבוננות של שני המנהיגים הללו, נזכה בקרוב גם לנס פורים משלנו.

במהלך סיפור המגילה אנו נחשפים לשתי דמויות מרכזיות שהובילו את כל שלבי ההצלה של עם ישראל, מרדכי ואסתר. הזוג הקדוש הזה שבעצם היה נשוי כדת משה וישראל, פעלו יחד בשתי חזיתות שונות, כאשר תפיסותיהם מתואמות ביניהם לאורך כל שנות מאורעות המגילה.

המגילה לא חוסכת במילים על הקשר ביניהם. "ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו". "ומרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר". "אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה... כאשר ציוה עליה מרדכי". "ותשלח בגדים להלביש את מרדכי". "ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר", "ויעש ככל אשר ציוה עליו אסתר". שיתוף הפעולה ביניהם המשיך גם לאחר נס ההצלה: "ותכתוב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תוקף לקיים את אגרת הפורים הזאת".

ננסה במאמר זה ללמוד ולהעמיק מעט, מדוע באמת התגלגלו העניינים באופן כזה שהיו שני מובילים בהנהגה, הלא ישנו כלל: "אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד" (חולין ס, ע"ב), וכמאמר רבותינו (סנהדרין ח ע"א) "דבר (מנהיג) אחד לדור ואין שני דברים לדור". ואם כן, מדוע במעשה המגילה, בשונה מייצאת מצרים לדוגמה, היו שני שותפים כביכול להנהגת עם ישראל והצלתם?

אלו ש"הולך" להם

על מנת להשיב על שאלה זו, נצטרך להקדים ולגלות כי מרדכי ואסתר - ע"פ ביאורו של רבי נתן - משקפים שתי מדרגות שונות בעבודת השם, ורק כאשר הם עובדים יחד - באה על ידם גאולה לעולם.

המדרגות הללו התגלמו אומנם במרדכי ואסתר, אולם הן שייכות מאוד גם לנו. גם אנשים כערכנו נמצאים בתקופות מסוימות במדרגה המיוצגת במרדכי, ובתקופות מסוימות במדרגה המיוצגת באסתר.

אם מאן דהוא יבקש לסקר את עולמם של ציבור בני התורה ועובדי השם, הוא יוכל לסווג אותם בהחלט לשתי קבוצות. האחת, 'יהודים טובים שמתעלים בעבודת השם ו'הולך' להם טוב. הם מתקדמים בלימוד, מתעלים בקדושה, זוכים לחזות בנועם השם ומרגישים את קרבתו בכל תפילה.

לעומתם ישנה קבוצה לא קטנה של יהודים, לא פחות טובים, שההצלחה שלהם בעבודת השם היא מאוד קלושה. הכל 'תקוע' להם - בלימוד, בתפילה, בקדושה, בעבודת השם, במידות. וגם באופן כללי, החיים שלהם מלאים באתגרים.

לקבוצה הראשונה נוכל לתת את השם 'מרדכי', על שם הריח הטוב שיש להם בעבודת השם. הדבר מתבסס על כך שמרדכי נרמז במלים "מר דרוו" (שמות ל, כג) שתרגומו הוא "מירא דכיא", מלשון מרדכי. והמר הזה הוא ריח טוב (על פי מסכת חלין קלט:).

ואילו לקבוצה השנייה נוכל בהחלט להתאים את השם 'אסתר', על שם ההסתר פנים שהם חווים.

'איה' ו'מלא'

במשנתו של רבי נחמן מכונות הקבוצות הללו: 'דרי מעלה' ו'דרי מטה'. במובן הפשוט מדובר על הפער בין המלאים שהם 'דרי מעלה' לבין בני האדם שהם 'דרי מטה'. אולם על פי

(על פי לקוטי מוהר"ן תניינא תורה סח. לקוטי הלכות שבת ה"ג, י).

קוראים יקרים, לאחר בקשת המחילה הראויה על פשטותו של הסיפור שהובא לפניכם, נראה שכדאי בכל זאת לעמוד מעט על המסר העולה ממנו.

כולנו מחפשים שמחה, לומדים עליה ומבקשים אחריה.

אך היא? כה נעלמת וחמקמקה ולא לחינם. הסטרא אחרא נלחמת בה מלחמת חורמה.

זהו כלל גדול: יהודי שזוכה לשמחה - הקב"ה בעצמו שומר אותו מעבירות (ליקוטי מוהר"ן); "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח" (ספר המידות).

אחת הדרכים להשיב את השמחה היא ההתבוננות הפשוטה בטוב שקורה איתנו ממש "על הדרך".

אם נחפש רק אנקדוטות בומבסטיות של שמחה - נתעייף מהר. כי באמת השמחה נמצאת דווקא בכל הנתונים ה"כאילו מתבקשים מאליהם" של החיים. אם נזכה לעצור את המרוץ היומי שלנו, להתיישב לפני ה' ופשוט להיזכר בכל הדברים המובנים האלה שנעשים איתנו גם ככה - נתמלא מיד בשמחה שאין לה גבול ומידה.

והנה תרגול קטן, "עובר לעשייתן":

העלון הזה (אחד מתוך חמשת אלפים עותקים!) שאתם מחזיקים כעת - אינו מובן מאליו. מי פילל ומי מילל. אם מאן דהוא היה מתנבא לפני שלוש שנים על פעילות ענפה לאיחוד כלל המקורבים לאורו של רבי נחמן מברסלב, בני תורה מעדות המזרח, הוא היה נראה בעינינו כמתעתע והוזה. והנה,

בחסד השם עלינו, ארגון "אגדלך" הוקם ופועל בסייעתא דשמיא בכל כך הרבה מישורים. נו, זה מובן מאליו?

אני מאחל לכולנו שבכל פעם שנרגיש את לחץ היומיום, את ה"עצבים" של מרוץ החיים או את הנטייה לקחת הכל כמובן מאליו - נעצור לרגע. נזכור שהשמחה מחכה לנו ממש מתחת לאף, בתוך ה"עגלה" של חיינו; רק לפקוח את העיניים ולהתבונן במעשה השם. כי כשמפסיקים להגיד "ברור שזה ככה" - פתאום הכל הופך לשיר אחד גדול של תודה.

קריאה מהנה, מרוממת ושמחה!

שלכם: העורך

חודש אדר וימי הפורים

וע"כ נלע"ד, מאחר שעמלק הוא שורש הרע, שער החמישים של הטומאה, ועל כן היה זורק מילות כלפי מעלה. וגם הוא שורש הטומאה הגדולה, רח"ל. וגם נדווג לעם ישראל בתחילה, וקירר את האמבטיה כנדוע מחז"ל וגם "מלחמה לה' בעמלק מדור דור", ואם כן, אחרי שבפורים ניצולים מקלי' עמלק, אפשר לצאת ממ"ט שערי טומאה ולהיכנס למ"ט שערי קדושה, כמו שכתב ה"חסד לאברהם" ששלושים יום לפני פסח השי"ת מוציא כל יום משער וחצי מהטומאה, ונכנסים לקדושה, עד שבפסח זוכין להיכנס לכל מ"ט שערי קדושה. ואחר כך מסתלק האור, וממשיכים אותו במ"ט ימי הספירה. ואחר כך, בחג השבועות, נכנסים לשער החמישים של הקדושה.

ואם כן, לפי זה, עיקר העיקרים לצאת משער החמישים של הקלי' שזה קליפת המן העמלקי. והעמלק הוא מטיל ספק, שמכניס ספקות באדם בעבודת השם, וזהו עיקר הפגם, רחמנא ליצלן, פגם אמונה וכפירה, רחמנא ליצלן, וגם גאוה וקשיות עורף, רחמנא ליצלן. רק אחרי שיודעים זאת, אפשר להתקדם בעבודת השם יתברך.

רבי שמואל שפירא זצ"ל היה נוהג כשנגמר חנוכה, לומר כל יום תפילה ל"ז (מליקו"ת ח"ב) על פורים. ואצל אנ"ש היה העבודה בימים אלו גדולה מאוד וכל יום מבקשים: "הצילני מקליפת המן עמלק" וגם מתחדשים בספרי רבנו ז"ל, ובהתבודדות ובלימוד שו"ע ובמצוות צדקה, ובשיחת חברים והתוועדות ביחד, וכל זה מתוך התקשרות לרבנו ז"ל, שרק בזכותו ניתן להינצל מעמלק, כי זה לעומת זה ברא האלוקים.

ידוע שרבי נתן אמר פעם: כאשר צעקתי "הצילני מקליפת המן עמלק", ציירתי לעצמי שאני עומד והמן עמלק עומד להכות בי עם מקל של ברזל.

ובפרט עתה שהתחילו מאות אלפים את הספה"ק ליקוטי הלכות במחזור החדש, והרי עיקר דעת רביז"ל נמצאת בספרי רבי נתן, ועיקר ההתחזקות בדורות אלו הוא על ידי ספרו של רבי נתן דייקא. ודווקא על ידו נבין את הספר ליקוטי מוהר"ן. ולכן כדאי להתחזק בליקוטי הלכות על פי סדר הדף היומי, וקביעות זו תגרוור ג"כ התחזקות בתורה ותפילה בחודש אדר, ואחר כך ליל הפורים דפרזין ודמוקפין ואח"כ עבודת היום עד דלא ידע, אכ"ר.

רבנו ז"ל בליקו"מ ח"ב סי' ע"ד, כתב וזלה"ק: "כי בתחילה היו כל ההתחלות מפסח, ועל כן כל המצוות הם זכר ליציאת מצרים. ועכשיו..." ולא סיים.

וכתב על זה רבי נתן מברסלב זיע"א בליקוטי הלכות; שהבין מרבנו ז"ל, שעכשיו כל ההתחלות הם מפורים.

ובאמת שצריך להבין דבר זה ע"פ פשט, שבתחילה כל המצוות היו זכר ליציאת מצרים, כמו פסח שיצאנו ממצרים, ושבועות זכר למתן תורה, וסוכות זכר לסוכות שישבו אבותינו במדבר, או זכר לענני כבוד.

אבל אח"כ באו חכמנו ז"ל, ותיקנו חנוכה ופורים, שהם זכר לניסים שנעשו בחנוכה ע"י שגברה יד חשמונאי וניצחו את היוונים שטימאו כל השמנים, וכו'. ופורים הוא זכר לנס שעשה עימנו הקב"ה שהצילנו מן המן הרשע שרצה להשמיד ולאבד הכל, והשי"ת הציל אותנו.

ולפי סדר הספירות, בפסח שבועות וסוכות, מתקנים בחסד גבורה ותפארת. וחנוכה ופורים זה נצח והוד, וא"כ לפי זה מובן שבמשך הדורות היה לנו נס בגשמיות וברוחניות, דהיינו שניצלנו מכליה מוחלטת, וע"כ עושים חנוכה ופורים וזה קרוב יותר אלינו.

וגם בספירות, הספירות שיותר קרובות אלינו - הם נצח והוד ויסוד מכללם, ששם עיקר העבודה בימינו.

אומנם מרבנו ז"ל נראה שפורים הוא ההתחלה של הכל. רבנו ז"ל אמר באותה תורה שפורים הכנה לפסח, להינצל מחמץ. ובליקו"ת למוהרנ"ת ח"ב סימן ל"ז, מביא ראייה שפורים עולה על הכל, ממאמר חז"ל שכל המועדים יהיו בטלים, וימי הפורים לא יתבטלו. והוא מובא ג"כ בכתבי האריז"ל באריכות.

ומשמע משם (מליקו"ת) שעיקר הנס של פורים הוא הנס הרוחני שניצולנו מקליפת המן עמלק, וכנדוע שעמלק הוא שורש הרע והרשע בעולם, והוא שער החמישים של הקלי'. וע"כ רבי נתן אמר כשזועקים להשם יתברך ארבעים [וי"א: שלושים] יום לפני פורים, שיציל אותנו מקליפת המן עמלק, זוכים להארת מרדכי ואסתר בעת קריאת המגילה - רצונו לומר ברוחניות, שהם הארת אבא ואימא דקדושה, כידוע.

היא לא נבהלה: "ברור, תזמין, תיסע. אני לא חוששת שתחזור עם קרניים. אנחנו הרי כבר יודעים שברסלב היא לא מה שסיפרו לנו כשהיינו ילדים."

סיפורו המיוחד והמרגש של האברך הנלבב הר"ר יוסף ד. מהעיר אשדוד, בוגר ישיבת "בית שמעיה"

הזה ששמו רבי נחמן, התחלתי לעשות כל יום התבודדות והחיים שלי קיבלו תפנית רצינית של חיבור מרגש עם הקב"ה.

אולם היה דבר אחד שהיא אצלי כמו טאבו. אומן ר"ה.

מבחינתי הנסיעה הזו הייתה אגדה. לעזוב את האשה למשך כל החג? להשאיר אותה בארץ לבד? לא יעלה על הדעת לעשות כדבר הזה במחוזותינו.

אבל כאשר השי"ת מרחם על נשמה מישראל, לא יעזור כלום. באחד הימים, רעייתי פונה אלי מעצמה ואומרת לי: יוסף חיים, אני לא מבינה אותך, אתה וגם אני מקבלים חיים כל כך טובים מהעצות של רבי נחמן, איך זה שעדיין לא היית באומן? זה לא נראה לך משונה להישאר בארץ בר"ה אחרי כל כך הרבה דיבורים מפורשים של רבי נחמן על ר"ה שלו?

היא סיימה את הנאום, ואני חשבתי שקורה לי משהו...

פתאום הבנתי שאשתי עקפה אותי!! אני כביכול מרחם עליה, מגן על הצורך שלה להישאר עם בעלה בארץ, ואילו היא? נמצאת בכלל כמה צעדים קדימה, לפני...

ענית לי לה: "אם את אומרת... אני מזמין היום כרטיס".

היא לא נבהלה: "ברור, תזמין, תיסע. אני לא חוששת שתחזור עם קרניים. אנחנו הרי כבר יודעים שברסלב היא לא מה שסיפרו לנו כשהיינו ילדים."

טיפול שורש. מה אומר לכם. הנסיעה הראשונה שלי לאומן הייתה לפני ארבע שנים, ומאז ב"ה עד עכשיו זכיתי שלא לפספס אף שנה. באומן, כל מה שעברתי במשך תקופה ארוכה עם הלימוד מהספרים, נכנס לי בלב למקום הכי עמוק, בתוך מספר שעות. בציון הקדוש הייתה לי כזו טלטלה בלב, כמובן שבכיתי את חיי, אבל בעיקר חשתי כמו כיבוש נשמתי. תהליך מרפא, כמו טיפול שורש רוחני. משהו שאי שאפשר להסביר ולהמחיש אותו במילים.

כיום, לאחר ארבע שנים של התקרבות, אני כל כך מודה לה' על מה שזכיתי.

ב"ה גם ילדיי הקטנים טועמים מהשמחה שרבינו מכניס לנו הבייתה, מהחיבור הפשוט והכנה הזה להקב"ה. ממש כל הבית נמצא עמוק בתוך העניין, וכל זאת מבלי לשבור את הכלים. הילדים לומדים במוסדות מעולים ומצוינים, נשארנו בתוך קהילה ספרדית ישיבתית ומיוחדת. בחיצוניות לא רואים עלי דבר וחצי דבר, אבל עם הנשמה שלי ושל רעייתי וילדיי - רק הקב"ה יודע מה קרה... "יש כמה מיני חיים, אבל היום חייתי חיים טובים".

גדולה, ושם במהלך אחד הנאומים, התחיל הדרשן לצטט מבחר דיבורים יקרים מרבי נחמן מברסלב זיע"א. כולם סביבי נהנו, אולם אותי הדבר הדחיק וקומם מעט. שאלתי את עצמי: ממה יש לברסלב כאלו דיבורים עמוקים בעלי משמעות כה גדולה. הרי ברסלב היא מלאה בסיסמאות ובלגן אחד גדול. אז מה בעצם קורה כאן? קמיעים וריקודים או עמקות נפלאה ומקורית?

פירוש 'עוטה אור'. אני טיפוס מאוד מעשי, וכבר במהלך הדרשה הבטחתי לעצמי לחקור מקרוב את התופעה. עלה בלבי רצון גדול ללמוד ולו פעם אחת בחיים - תורה של רבי נחמן.

עובר לעשייתם. למחרת נכנסתי לבית כנסת סמוך לביתי, ולגודל ההשגחה היה שם סט מהודר של ליקוטי מוהר"ן עם ביאורו הערב של הרב אליהו עטייה שליט"א.

החילותי לקרוא שורה אחרי שורה עם הביאור, ומיד התפעלתי מהעולמות החדשים שהתגלו לנגד עיניי

פתחתי באקראיות את הספר ונפתחה לי תורה ו'. החילותי לקרוא שורה אחרי שורה עם הביאור, ומיד התפעלתי מהעולמות החדשים שהתגלו לנגד עיניי.

עוד ספרים. סיימתי ונשארתי עם טעם של "עוד". בימים שלאחר מכן - המשכתי עוד תורה ועוד תורה, עד שהחלטתי לקנות את הסט כולו.

התחלתי לעשות קביעות של מספר שעות לימוד בספר בכל ליל שבת. הלימוד ההולך וגובר בספר ליקוטי מוהר"ן הביא עימו צימאון לעוד ספרי ברסלב, קנתי שיחות הר"ן, השתפכות הנפש. וחשתי כי לדיבורים האלו חיקיתי כל השנים.

הנס שלי שלא נשארתי עם החוויה הזו רק לעצמי, תוך זמן קצר גיליתי לרעייתי מה מצאתי, ובס"ד גדולה זכיתי בחכמה ובסבלנות להטעים גם אותה מהדעת הבהירה והמתוקה הזו של רבינו. כמובן לא התנפלתי עם תורות גבוהות ודיבורים עמוקים. הפוך, שיתפתי אותה בפשטות הכל כך נדירה של רבינו. זה דיבר אליה מהר מכפי שיכולתי לצפות. לא עשיתי זאת ממקום של רצון לשנות אותה, ממש לא. פשוט כל כך התלהבתי ממה שגיליתי שהייתי חייב לשתף גם אותה...

להשאיר את האשה בארץ? באותה תקופה, למדתי המון ברסלב, הרגשתי אהבה עצומה לצדיק הגדול

כור היתוך פנימי. נולדתי וגדלתי כמו רבים וטובים בבית תורני ספרדי בעיר הנמל אשדוד. עברתי סך הכל ילדות רגילה וסטנדרטית. לאחר בר מצווה עליתי לישיבה קטנה, ולאחר שלוש שנים זכיתי להיכנס לישיבה החשובה 'בית שמעיה' בעיר בני ברק.

השנים הללו זכורות לי כמתקוות ונפלאות מחד, אולם מאידך עברתי באותה תקופה כמין כור היתוך פנימי ואני אסביר.

מצד אחד, חייתי את חיי השגרה הברוכים. סדרי הישיבה, עיון גדול בדברי הגמרא, ראשונים ואחרונים. היה לי טעם בלימוד, הכל זרם לפי הכללים. אך במקביל לכל ההצלחה הזו, היו מספר שאלות מטרידות שקיננו בתוכי וטרדו את מנוחת נפשי. חיפשתי בכל המרחב הגדול של החיים הישיבתיים, את הנקודה הפרטית שלי. מה אני באמת רוצה? מדוע למרות ההצלחה בלימוד לבי עדיין חלל בקרבי? היכן היא קרבת השם האישית שלי? שמעתי אינספור סיפורים על אחרים, אך את עצמי חיפשתי שוב ושוב. ביקשתי - ולא מצאתי.

חבורת מטורללים. עם הביקוש הבלתי מובן הזה, נישאתי בשעה טובה. זכיתי להקים את ביתי ונכנסתי לכולל מצוין. אם סברתי שהחיפוש ידעך תחת עומס טרדות החיים - הרי שהתבדיתי. אדרבה, ככל שחלפו הימים - הרגשתי ביתר שאת כיצד לבי צמא למשמעות נוספת. אלא שהפעם, כבר לא נשארתי פסיבי. התחלתי במרץ לצלול בתוך ספרי פנימיות התורה. החילותי להעמיק ברשימת ספרי מחשבה רבים, ועל מנת שנבין את התפיסה בה חייתי אז, ספרי ברסלב לא היו אצלי בסוף ובקרקעית הרשימה, הם בכלל לא היו קיימים מבחינתי. הרי ברסלב, זו חבורת מטורללים, שאוהבים מאוד לרקוד ולקפוץ, זה ותו לא.

לא בשביל המשגיח. בשלב מסוים, הגעתי לספר "דעת תבונות" של הרמח"ל. או אז חשתי כי נפשי מוצאת מנוח. למדתי בהשתוקקות רבה את כל הפרקים של הספר, העמקתי היטב בביאורו של הרמח"ל על כל י"ג עיקרי האמונה הקדושה, ולפתע חשתי חיבור חדש שלא הכרתי. בדבריו העמוקים אפשר לקבל ממדים חדשים של התבוננות בגדולת ה'. פתאום רוצים לעבוד את הקב"ה, לא בשביל המשגיח ולא לכבוד אף אחד אחר. אתה רוצה לקיים מצוות, כי אתה רוצה חיבור עם מי שאמר והיה בעולם.

קמיעים וריקודים. באחד הימים, התקיים אצלינו בכולל - מעמד מיוחד לכבוד התורם הגדול של המוסדות. כמובן שהזמינו את כל האברכים לטעודה

ניתן לשמוע את הסיפור המלא, וכן למעלה ממאה סיפורי התקרבות נוספים בשלוחה 2-1-2 בקו אגדלך

מאמר י"ב בסדרה

אני שומע מאנשים רבים שבהתחלה כששמעו על ההתבודדות התלהבו ונפתח להם הפה והלב ואחרי זמן מה הכל שקע ונעלם. זה ככה אצל כולם? יש לזה פתרון?

כך השם יתברך מנהיג את העולם. בהתחלה משפיע חסד, פותח את שערי הלב, מאפשר כניסה לעולם הקדושה ונותן לנו להרגיש כמה נעים ומתוק להתפלל, ללמוד תורה, לשמור שבת וכדומה. אחר כך, אחרי שאנחנו נמשכים אחריו ונענים לקריאתו, מגיע זמן של מבחן, שבו הקדוש ברוך הוא מסתיר את אורו ורוצה לבחון את מידת הנאמנות שלנו לאמת גם כשאנחנו לא מרגישים סיפוק ואז הלב נסגר ומאבד חשק. דברים שנראו לנו מלהיבים ומרגשים נראים פתאום ריקים ומשעממים, חסרי משמעות, יבשים וקשים לביצוע.

ככה זה אצל כולם? כן. במוקדם או במאוחר כל אחד צריך להוכיח נאמנות, לפעול מתוך אמונה, מתוך הכרת האמת, גם ללא רווחים ותועלת, הנאה וסיפוק.

מה עושים? ממשיכים הלאה, בענווה, בהכנעה. מפתחים את השריר הרוחני הכי קדוש - נאמנות, עקשנות, דבקות במטרה גם מתוך הסתרה! עד שיגיע הזמן, עד שהגל יעבור וה' הטוב שוב יאיר לנו את פניו, ביתר שאת.

עקרון זה תקף גם לגבי ההתבודדות. פעמים רבות אכן קורה שבתקופה הראשונה שאדם מתנסה בהתבודדות

הוא חש קרבת השם. הוא חש רצוי ומנוחם ונדמה לו שהנה כבר הגיע אל הפתרון המושלם לכל מצוקותיו. ואז, לזמן קצר או ארוך, הוא מרגיש שלא קורה כלום, שכביכול אף אחד לא שומע אותו ואף אחד לא מתעניין בו. ואז הוא נעלב ואפילו מוצא הסברים שונים להרחקה הזו, כמו: אני לא ראוי למענה, או שהעונות שלי גורמים שלא אענה וכדומה. תוצאת העלבון הזה עלולה להיות, שהוא מתקרב מהתבודדות ולאט לאט נוטש אותה.

אבל כל זה הוא רק מבחן נאמנות, לא הרחקה ולא שנאה. "כל ההתרחקות הוא רק כולו התקרבות". ואם אדם לא יעלב ולא יפרש פירושי יצר הרע להרחקה הזו, רק ימשיך לעשות את שלו, להפציר ולנסות לשוחח עם השם בכל יום ככל יכולתו, הוא יוכיח בכך את נאמנותו לקדושה, ובסופו של דבר יזכה גם לחוש קרבת אלוהים ואהבתו ביתר שאת ויתר עוז.

ואלו הם דברי רבינו עצמו בעניין זה: "כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך - שמראין לו התרחקות. ונידמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל ליכנס בעבודת השם. ובאמת - כל ההתרחקות הוא רק כולו התקרבות. וצריך התחזקות גדול מאוד מאוד לבלי ליפול בדעתו, חס ושלום, כשרואה שעוברים כמה וכמה ימים ושנים, שהוא מתייגע ביגיעות גדולות בשביל עבודות השם, ועדיין הוא רחוק מאוד, ולא התחיל כלל לכנס בשערי הקדושה. כי רואה עצמו שהוא מלא עדיין עביות וגשמיות והרהורים ובלבולים גדולים, וכל מה שהוא רוצה לעשות בעבודת השם איזה דבר שבקדושה, אין מניחין אותו. ונידמה לו כאילו אין

השם יתברך מסתכל עליו כלל, ואין רוצה כלל בעבודתו, מחמת שהוא רואה שהוא צועק בכל פעם ומתחנן ומתנפל לפניו יתברך שיעזרהו בעבודתו, ואף על פי כן עדיין הוא רחוק מאוד מאוד. על כן נידמה לו כאילו אין השם יתברך מסתכל עליו כלל ואין פונה אליו כלל, כי הוא יתברך אין רוצה בו כלל. הן על כל אלה וכיוצא בזה צריך התחזקות גדול, לחזק עצמו מאוד מאוד ולבלי להסתכל על כל זה כלל. כי באמת כל ההתרחקות הוא רק כולו התקרבות" (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה מ"ח).

איזה ספרי לימוד יש על התבודדות?

הספר המפורסם ביותר שמלקט ומקבץ את ענייני ההתבודדות מספרי רבינו ורבי נתן הוא הספר "השתפכות הנפש". כמו כן יש ספר המרכז את כל הקטעים מליקוטי הלכות בעניין ההתבודדות שנקרא "שיחת הנפש".

הספר שמדגים בצורה הכי חיה ומפורטת מהי ההתבודדות הוא הספר "ליקוטי תפילות" של רבי נתן. אלו הן מאות תפילות נרגשות בשפה יומית שחיבר רבי נתן בהוראת רבינו.

אפשר גם למצוא תפילות אישיות של רבי אברהם בן רבינו בספרו "כוכבי אור" בפרק "ששון ושמחה" וכן תפילות אישיות וסוערות של הרב יצחק ברייעטר הי"ד, המופיעות בספרו "שארית יצחק".



איך מקבלים תשובות מה'?

ה' עונה בכל מיני דרכים. לפעמים הוא עונה דרך תחושת הלב, לפעמים דרך מילים שאנחנו אומרים מולו שבעצם הוא שולח לנו (על פי רוב מילים שלא חשבנו עליהן מקודם והופיעו ללא מחשבה מקדימה), ולפעמים דרך מה שקורה לנו במציאות.

חז"ל אומרים: "הרבה שלוחים למקום", כלומר שהקדוש ברוך הוא משתמש בשליחים שונים כדי "לשוחח" איתנו. וכך כותב רבינו בעניין זה: "וכל יום יש בו מחשבה, דבור ומעשה. והקדוש ברוך הוא מצמצם אלוקותו מאין סוף עד אין תכלית, עד נקודת המרכז של עולם הגשמי שעומד עליו, ומזמין לו לכל אדם מחשבה, דבור ומעשה, לפי היום ולפי האדם ולפי המקום, ומלביש לו בזאת המחשבה דבור ומעשה שמזמין לו רמזים, כדי לקרבו לעבודתו. בכך צריך להעמיק מחשבתו בזה, ולהגדיל בינתו, ולהבין מהו הרמיזות בפרטיות, שמלובש בזאת המחשבה, דבור ומעשה של זה היום, שהזמין לו השם יתברך בכל יום, צריך להעמיק ולהגדיל מחשבתו בזה, כדי להבין רמיזותיו של השם יתברך" (ליקוטי מוהר"ן נ"ד סעיף ב').

כל מה שעובר לאדם במחשבתו ובלבו, כל מה שהוא רואה ושומע, כל מה שקורה לו - הכל רמזים מאת ה'.

וכן כותב עוד רבינו בעניין זה (שיחת הר"ן נ"ב): "מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך, כי מלוא כל הארץ כבודו. כי כבודו יתברך צועק תמיד וקורא ומרמז לאדם שיתקרב אליו יתברך, והוא יתברך יקרב אותו ברחמים, באהבה ובחיבה גדולה".

מה זה ש' בקו אגדלך?

חדש! פאנל מרתק וייחודי בנושא ההתבודדות, עולה בכל מוצ"ש. בתוכנית המיוחדת משוחחים הר' שלום כהן והר' משה ישראל על האתגרים הגדולים סביב קיום עצה קדושה זו, כאשר בכל שבוע מוארת נקודה נוספת בקיום עצת העצות.

לא היה כבושם הזה: ניתן בכל יום להמשיך ולהתענג על השיעור בדף היומי בספה"ק ליקוטי הלכות מאת הגה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א. (ישנה אפשרות לשמוע את כל השיעורים שנמסרו עד כה בשלוחה 2-8)

שידור חוזר: לאור הביקוש הרב, ניתן לשמוע בשידור חוזר את דיבורי ההכנה לפורים שנמסרו לעשרות בחורי אגדלך מפי הגה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א, וכן את כלל שיעורי החבורות, בשלוחות החבורות - 3 בתפריט הראשי.

02-313-7556

מערך השידורים מבית אגדלך

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י כי ארגון אגדלך מפעיל מערך שידורים ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה העוסקת בהתאמת שידורים לציבור בני התורה הספרדים המקורבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

לרישום ובירורים: 0527140321

אברך / בחור יקר! מבקש פנימיות? מחפש קרבת ה'?

מקומך איתנו!

ליצירת קשר והתחברות לחבורות בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראשי מערך החבורות

לבחורים:

הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א
0533135370

לאברכים:

הר"ד יצחק אנקווה שליט"א
0548421293

ליצירת קשר עם מזכירות אגדלך:
052-714-0454

לקבלת העלון באימייל, יש לשלוח בקשה לכתובת:

agadelha148@gmail.com



אם על המלך טוב תנתו לי נפשי בשאלתו...

בעז"ה יתקיימו בנסי הכנה לפורים בחבורות אגדלך

בעיה"ק צפת יתקיים אי"ה כנס מיוחד לכלל הציבור ביום א' י"ב אדר בשעה 20:00 בערב, בביהכנ"ס "פרי מגדים" ברח' שפרינצק, נשמע דיבורי הכנה מהרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א, ולאחמ"כ נזכה לקיום עצתו של רביה"ק לכבוד ימי הפורים להמתקת הדינים ע"י ריקודים והמחאות כף

בעיר ביתר יתקיים אי"ה כנס מדומם לבחורים ואברכים ביום ה' ט' באדר בשעה 20:00 בערב, עקבו אחר ההודעות בקו אגדלך

בשאר הערים ניתן להתעדכן אצל ראשי החבורות

שמינינו ותהי נפשכם...

שיעור יומי מעניין ומרתק על פי הדף היומי בליקוטי הלכות

מאת הגה"ח רבי אליהו עטיה שליט"א

קו אגדלך: 02-313 7596



הודעות ועידכונים • שיעורים
חיזוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
שלוחת החבורות

קו 'אגדלך'

02-313-75-56



◆ הביאו ברכה אל ביתכם ◆

לקראת חודש אדר הבעל"ט הושקו בס"ד קופות צדקה חדשות ומפוארות המיועדות לכל המבקש לזכות תדיר במצוות הצדקה, כגון לפני יציאה לדרך כמבו' בספר המידות, או לפני עשיית המצוות כמבואר בדברי חז"ל, ועל ידי כך לקחת זכות נצחית בכל המפעלות הכבירות של 'אגדלך' - דהיינו: לעורר לבבות ישראל לאביהם שבשמים, שאין נחת רוח גדול מזה לפני הקב"ה.

קופות הצדקה המיוחדות כבר חולקו ונשארה כמות מוגבלת במשרדי אגדלך, כל המעוניין בקופה צדקה, לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת, יש ליצור קשר בפלא' 052-7140454.

◆ באחד באדר משמיעין על השקלים ◆

בהוראת הרבנים שליט"א ומרן הראש"ל צ' הרה"ג ר' יצחק יוסף שליט"א: סכום מחצית השקל כפי המובא בפוסקים, הוא 9 גרם כסף טהור ובהתאם למחיר הכסף כיום, עומד שיעור זכר למחצית השקל בימים אלו על 86 ש"ח כולל מע"מ, והמובחרת מכל הצדקות היא החזקת התורה כידוע.

ניתן להעביר את שכר למחצית השקל לארגון 'אגדלך' דרך עמדות נדרים פלוס או (לקבלות מס, העברה בנקאית או מזומן) בטלפון 0527140454..

◆ חבורת האברכים בני ברק ◆

החבורה שנוסדה בשנת תשפ"ד במעמד הרה"ח ר' רחמים נמני שליט"א והרה"ח ר' יחזקאל ששון שליט"א גדלה ומתפתחת בס"ד.

בתקופה האחרונה השתתף בחבורה הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון, שהתפעל מאוד מהצלחת החבורה, ומריבוי האברכים, שמנה וסלתה של העיר, המגיעים בכל פעם בהתלהבות חדשה לחדש את דעתם בדיבוריו הקדושים של רבי נחמן מברסלב זיע"א.

נשגר בזאת תודה גדולה לאברכים היקרים הר"ר אהרן כהן הי"ו ממארגני החבורה וכל לראש החבורה הר"ר שלמה ללום שליט"א, על טרחתם ועמלם הרב מידי שבוע לקיום ושגשוג החבורה הק'.

למידע על מיקום השיעור, התאריך והשעה: הר"ר אהרן כהן הי"ו 0548481561.

◆ ליהודים היתה אורה ושמחה ◆
◆ כנסי הכנה לפורים ◆

כנסי הכנה לקראת ימי הפורים הק' המשמשים ועולים לקראתנו לשלום, נערכו בחבורות 'אגדלך' די בכל אתר ואתר, כאשר הגדול מביניהם נערך בס"ד בעיר הקודש ירושלים, בליל ר"ח אדר בביהכ"ס היזדים בירושלים בהשתתפות הגה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א, שהרחיב במתק שפתיו לבאר לעשרות הבחורים, את עומקם הפנימי של ימי הפורים, וכיצד הדבר נוגע לעובדא ולמעשה לכל אחד ואחד.

לאחר מכן נשא דברים ראש מערך החבורות הארצי הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו, כאשר בתוך דברים הנלבבים שיתף את הבחורים בהתרגשותו הרבה לנוכח ריבוי בני הישיבות המסלואים בפז, שהגיעו מכל החבורות בירושלים ואף מחוצה לה, להכין את עצמם בצוותא חדא לקראת ימי הפורים ע"פ משנתו ודרכו של רבינו הק'. "אני כל כך מקנא בכם, מי היה מאמין שיקומו כל כך הרבה חבורות של בחורים המבקשים קרבת השם ומוכנים לטרוח על כך. אשרי העיניים שרואות כל אלה...".

לאחר ההיענות הגדולה, מבינים באגדלך כי הצורך גדול הוא, ובעז"ה יתקיימו בהמשך השנה עוד כנסים מעין אלו לבני החבורות.



ניתן לתרום בטל' 052-714-0454 | בנדרים פלוס < קופת אגדלך | בנדרים פון (מס' ישיר) 0799698185

העברה בנקאית: בנק מרכנתיל, סניף 725, חשבון 0104936756, ע"ש אגדלך ברסלב התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

חבורת הבחורים רמת שלמה לרגל שמחת אירוסיה הבה"ח ראובן הי"ו שיזכה להקים בית נאמן בישראל

הרה"ח שמעון מנשה רביע שליט"א לרגל הולדת נכדו בן לחתנו הר' יוסף מורי יה"ר שירוה נחת מכל יוצ"ח

הרה"ח ר' יחזקאל ששון שליט"א לרפואת מאיר בן ציפורה

לע"נ מרת מסעודה בת תופחה ז"ל נלב"ע כ"ח שבט תנצב"ה

הצלחת החתן החשוב חיים דוד שלום בן מרים שיזכה להקים בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות

הצלחת הר' ישראל נחמן בן מיכל הי"ו בכל העניינים

קו אגדלך לנשים:

02-313-10-63

מהזכרת

עזרתיים • שיעורים • חיזוקים • דאיונות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה